

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0674 van 23 februari 2016
in de zaak 1314/0218/SA/2/0201

In zake: de heer **Jean-Paul LACOURT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan STIJNS
kantoor houdende te 3001 Leuven, Philipssite 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer **Luc DEPOTTER**
2. de heer **Wim DEPOTTER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9308 Aalst, Steenweg op Dendermonde 149
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 5 december 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 26 september 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg van 26 november 2009 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een melkveestal en het uitbreiden en verhogen van sleufsilos.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3040 Huldenberg, Hoevestraat 11 en met als kadastrale omschrijving afdeling vijf, sectie A, nummers 79x en 81r.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest van 17 juni 2014 met nummer S/2014/0092 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen en werd de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de tweede kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

Het schorsingsarrest van 17 juni 2014 met nummer S/2014/0092 is aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 23 juni 2014.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 30 juni 2014 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 februari 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tina MERCKX die *loco* advocaat Jan STIJNS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de tussenkomenende partijen zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Luc DEPOTTER en de heer Wim DEPOTTER verzoeken met een aangetekende brief van 14 maart 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 21 maart 2014 de tussenkomenende partijen, die de aanvragers zijn van de vergunning, toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

Op 11 september 2008 wordt een gunstig stedenbouwkundig attest afgeleverd voor het bouwen van een melkveestal.

Op 23 april 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een melkveestal en het verlengen en verhogen van sleufsilo's”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan 'Leuven' gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en zijn ook niet gelegen binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 juni 2009 tot en met 8 juli 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend en één petitielijst, ondertekend door 52 personen.

De afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling Vlaams-Brabant brengt op 13 mei 2009 volgend gunstig advies uit:

“ ...

- De voorgelegde aanvraag heeft betrekking tot de uitbreiding en modernisering van een bestaand en dubbel volwaardig gemengd landbouwbedrijf dat 3 arbeidskrachten voltijds tewerkstelt.*
- Het bedrijf heeft een landbouwnuttige oppervlakte van 116.92 ha en een veestapel van 149 stuks (713.000l melkquotum) en loonwerk.*
- De voorgestelde werken omvatten het bouwen van een melkveestal (41m x 42m), het uitbreiden van sleufsilo's met een lengte van 14m en de aanleg van 1463,3m² erfverharding.*
- De voorgestelde werken zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, nabij landelijk woongebied.*
- De voorgestelde werken hebben een gunstige invloed op de duurzame ontwikkeling van het bedrijf en worden uit landbouwkundig standpunt gunstig geadviseerd.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg weigert op 26 november 2009 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen. Het college motiveert deze beslissing als volgt:

“ ...

Gelet het groot aantal bezwaarschriften en de inhoud van deze bezwaren, met name:

- de impact op het zicht naar het achterliggende landschap van de nieuwe te bouwen melkveestal en van de uitbreiding en verhoging van de silo's*
- De impact op de mobiliteit, de verkeersdruk en de bijkomende lawaai- en geurhinder;*

...”

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 15 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 maart 2010 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 18 maart 2010 beslist de verwerende partij op diezelfde datum om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

2.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij met een aangetekende brief van 28 april 2010 bij de Raad beroep aan dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van vermelde beslissing. Met een arrest van 16 juli 2010 (nr. S/2010/0037) wordt de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 18 maart 2010 onbepaald uitgesteld.

Met een arrest van 21 mei 2013 (nummer A/2013/0249) vernietigt de Raad deze beslissing op grond van volgende motieven:

“ ...

3.

...

Uit dit alles volgt, conform artikel 5.3.1, §2 VCRO, dat de aspecten van mobiliteit en de esthetische toets als verscherpt criterium van de goede ruimtelijke ordening opnieuw dienden onderzocht te worden naar aanleiding van de stedenbouwkundige aanvraag en dat daarbij niet meer kon gesteund worden op de geldigheid van het stedenbouwkundig attest.

....

5.

Zoals hierboven reeds gesteld diende de verwerende partij, op grond van artikel 5.3.1, §2 VCRO, opnieuw de aspecten van mobiliteit en de goede ruimtelijke ordening te onderzoeken.

Zij kan zich niet beperken met het stellen akkoord te gaan ‘met de puntsgewijze weerlegging van de ingediende bezwaren’.

De Raad stelt immers vast dat in de bestreden beslissing deze weerlegging niet werd opgenomen en de verzoekende partij kent deze weerlegging ook niet aangezien deze niet aan haar werd ter kennis gebracht.

Daarnaast stelt de Raad vast dat het bestreden besluit een niet afdoende motivering geeft voor de overeenstemming van het aangevraagde met de eisen ter vrijwaring van het landschap.

Het feit dat de nieuwe melkveestal deel zal uitmaken van een groter geheel en dat de gebruikte architectuur aansluit op de recente bebouwing op het perceel zodat de stal geen vreemde constructie vormt in de omgeving, vormt geen motief ter vrijwaring van de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, minstens blijkt hieruit niet dat de op heden bestaande schoonheidswaarde niet in het gevaar wordt gebracht.

Dit klemmt bovendien des te meer, nu de verwerende partij oplegt ‘een integrerende groenaanplanting te voorzien langs de zuidelijke en oostelijke perceelsgrenzen om het zicht op de loods vanaf de aanpalende tuinen te milderen’.

...”

Ingevolge dit vernietigingsarrest wordt de procedure door de verwerende partij hernomen.

3.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 september 2013 opnieuw om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 24 september 2013 beslist de verwerende partij op 26 september 2013 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5.6 Openbaar onderzoek

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden een bezwaar en een petitielijst, ondertekend door 52 personen, ontvangen.

Het college van burgemeester en schepenen heeft deze bezwaarschriften punt voor punt behandeld en niet in aanmerking genomen, maar in haar slotconclusie alsnog de bezwaren aanvaard omwille van het grote aantal bezwaarindieners.

De ingediende bezwaren kunnen als volgt worden samengevat:

- 1. toename hinder van geur, lawaai en ongedierte*
- 2. waardevermindering van de aanpalende woningen*
- 3. verstoren van het landelijk uitzicht, te grootschalig*
- 4. toename verkeer tractoren en vrachtwagens en vermindering verkeersveiligheid*
- 5. vrees voor verdere uitbreiding*

Behandeling bezwaren

- 1. toename hinder van geur, lawaai en ongedierte:*

De beoogde uitbreiding van een bestaand melkveebedrijf zal voor een toename zorgen van dergelijke hinder. Dit is inherent aan de aard van dergelijke uitbating. Anderzijds zal de nieuwe stal (met afgesloten mestverwerking in de kelder en een natuurlijk ventilatiesysteem met uitgaande verluchting bovenaan de stal) ervoor zorgen dat de aangehaalde hinder aanzienlijk wordt beperkt en tot een aanvaardbaar niveau wordt teruggedrongen.

- 2. waardevermindering van de aanpalende woningen:*

Waardevermindering van een woning is niet ruimtelijk van aard.

- 3. verstoren van het landelijk uitzicht, te grootschalig:*

De stal wordt direct aansluitend bij het reeds bestaande landbouwbedrijf ingeplant, conform de gewestplanbestemming. De schaal van de beoogde uitbreiding is niet gering maar verhoudt zich tot dit grotere bestaande bedrijf en staat op voldoende afstand van de woningen langs de Hoevestraat en Borheidestraat. Het zicht op het achterliggende open gebied wordt beperkt, maar het wordt niet volledig ontnomen. Ter hoogte van de inplanting van de nieuwe loods bedraagt de bestaande afstand tussen de woningen langs de Borheidestraat en de Hoevestraat ca. 200m. Gezien de woningen op gelijke hoogte staan, wordt het zicht vanaf de woningen in de richting van de te bouwen loods, vooral gekenmerkt door andere woningen. Het zicht op het glooiende open landschap bevindt zich hoofdzakelijk in noordelijke richting (gezien vanaf de Borheidestraat). De inplanting van de nieuwe loods zal dit zicht slechts beperkt beïnvloeden. Net door de bundeling van de constructies kan de gewestplanbestemming gerealiseerd worden zonder het uitgestrekt open landschap te schenden.

- 4. toename verkeer tractoren en vrachtwagens en vermindering verkeersveiligheid*
De hoofdontsluiting van het bedrijf voor tractoren en vrachtwagens gebeurt vandaag langs de Borheidestraat. De geplande uitbreiding wijzigt hier niets aan. De uitbreiding

zal uiteraard wel de verkeersintensiteit doen toenemen. De eerste deel van de Borheidestraat (waar de ontsluiting voorzien is) kent geen doorgaand verkeer. Het betreft een goed uitgeruste woonstraat met een voor het dorp courante breedte van $\pm 4.5\text{m}$. De af te leggen weg in de Borheidestraat, tussen de ontsluitingsweg en de Terlanestraat, bedraagt ca. 200m. De bestaande bedrijfsontsluiting is verkeerstechnisch voldoende uitgerust om het bijkomend verkeer als gevolg van de uitbreiding op te vangen.

5. vrees voor verdere uitbreiding

Dit bezwaar is niet toepasselijk op voorliggende aanvraag. Elke nieuwe aanvraag zal een nieuwe beoordeling vergen.

5.7 Beoordeling

a) De voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning volgt op het gunstige stedenbouwkundige attest van 11 september 2008. Het voorwerp van de aanvraag en de inhoud van de plannen zijn dezelfde als bij de aanvraag tot stedenbouwkundig attest. Ook naar aanleiding van het stedenbouwkundig attest werd advies gevraagd aan de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling en werd een openbaar onderzoek georganiseerd. De aanvraag is bijgevolg niet belast is met nieuwe gegevens die een gewijzigde beoordeling t.o.v. het stedenbouwkundig attest zou kunnen rechtvaardigen.

Artikel 5.3.1. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt het volgende: (...)

De voorliggende aanvraag voldoet aan alle hierboven vermelde voorwaarden. Op moment van indiening van de voorliggende aanvraag, was het attest nog geldig. Ondertussen is de geldigheidsduur van 2 jaar echter verstreken.

b) De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. De voorzieningen voor recuperatie, infiltratie en buffering van het hemelwater zijn weergegeven op de plannen, de ingevulde aanstijplijsten bevinden zich bij de aanvraag. Een deel van de nieuwe mestkelder wordt meer bepaald behouden als wateropslag, met een capaciteit van 171.750 liter. Een gedeelte van het regenwater afkomstig van de nieuwe betonverharding wordt geïnfiltreerd in de omliggende groenzones, het overtollige water wordt verzameld in een bufferbekken van 30.000 liter en wordt vertraagd afgevoerd naar de openbare riolering.

De aanvraag beantwoordt aan de geldende verordeningen betreffende het afkoppelen van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

c) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Artikelen 11 en 15 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. (...)

Het uitbreiden van een landbouwbedrijf is niet in strijd met de planologische

bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied en het woongebied met landelijk karakter.

Met betrekking tot de inplanting in landschappelijk waardevol gebied bepaalt de toelichting bij de gewestplannen van 8 juli 1997 onder meer het volgende: (...)

d) Bij de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf, dat planologische verenigbaar is met de plaats, en functioneel inpasbaar is, dient uitgegaan te worden van de bundeling van de gebouwen, een streven naar compactheid en de nodige maatregelen tot integratie. Steeds dient afgewogen of de inplantingsplaats te verantwoorden is en/of de impact op de omliggende landschappelijke structuren aanvaardbaar is. De inplanting van nieuwe grote landbouwgebouwen leidt op geen enkele plaats tot een verfraaiing van het landschap, maar behoort tot de noodzakelijke inrichting van het landbouwgebied. Steeds dient gezocht naar een compromis waarbij de landschappelijke kwaliteiten van de plaats toch maximaal gevrijwaard blijven.

In een landelijk kern zoals Ottenburg, dient de uitbreiding van een historisch gegroeid landbouwbedrijf alle noodzakelijke ontwikkelingskansen te krijgen. Ontwikkelingen en uitbreidingen die aansluiten bij bestaande bebouwing dienen bij voorbaat benut te worden, opdat nieuwe aansnijdingen van het open landschap beperkt blijven. De nieuwe stal sluit volledig aan op de bestaande bedrijfsgebouwen. De voorziene afstand tussen de loodsen is noodzakelijk als circulatieruimte en biedt de mogelijkheid om beperkte hoogteverschillen te overbruggen. Het geheel van de bedrijfsgebouwen zal ook na de uitbreiding een compacte opstelling behouden.

De stal, die ontworpen is in functie van een moderne bedrijfsvoering (met afgesloten mestverwerking in de kelder en een natuurlijk ventilatiesysteem met uitgaande verluchting bovenaan de stal, staat op voldoende afstand van de woningen langs de Hoevestraat en Borheidestraat. Het zicht op het achterliggende open gebied wordt beperkt, maar het wordt niet volledig ontnomen. Ter hoogte van de inplanting van de nieuwe loods bedraagt de bestaande afstand tussen de woningen langs de Borheidestraat en de Hoevestraat ca. 200m. Gezien de woningen op gelijke hoogte staan, wordt het zicht vanaf de woningen in de richting van de te bouwen loods, vooral gekenmerkt door andere woningen, die uitlopers vormen op de kernbebouwing van Ottenburg. Het zicht op het glooiende open landschap bevindt zich hoofdzakelijk in noordelijke richting (gezien vanaf de Borheidestraat). De inplanting van de nieuwe loods zal dit zicht slechts beperkt beïnvloeden. Net door de bundeling van de constructies kan de gewestplanbestemming gerealiseerd worden zonder het uitgestrekt open landschap fundamenteel aan te tasten.

Ook het zicht vanuit de omgeving op de nieuwe stal mag niet aanzien worden als een totaal vreemde constructie in de omgeving, gezien de stal deel uitmaakt van een groter geheel van residentiële en bedrijfsgebouwen. Bovendien sluitende schaal en de gebruikte architectuur aan op de recente bebouwing op het perceel.

e) De stal wordt maximaal geïntegreerd in het hellende terrein. De nulpas van de nieuw te bouwen stal ligt 3.00m lager dan deze van de bestaande hoger gelegen loods en 1.00m onder het natuurlijk maaiveld aan de oostzijde van de stal. T.o.v. de bestaande bebouwing op het terrein heeft de stal een vergelijkende hoogte als de andere gebouwen. De inplanting van een grote stal op een hellend terrein zal steeds reliëfaanpassingen vragen. Deze blijven in voorliggende aanvraag aanvaardbaar door het gedeeltelijk ingraven van het gebouw (doch rekening houdend met het een

functionele circulatieruimte). De verhoogde nulpas t.o.v. de lager gelegen zuidelijke weilanden worden op een aanvaardbare wijze opgevangen door grondaanvullingen en door een lagere aanzet van de gevel.

f) in het aanvraagformulier geeft de aanvrager aan dat in onderling overleg met de vergunningverlenende overheid kan worden voorzien in een volwaardige en streekeigen erfbeplanting waarbij het niet zozeer de bedoeling is om de stal op termijn aan het oog te onttrekken, doch deze in een groene omgeving in te kaderen waarbij de beplanting functioneel wordt afgestemd op de inrichting en het gebruik van het bedrijfsgebouw.

Erfbeplanting en landschappelijke inkleding van landbouwbedrijven wordt sinds vele jaren gepromoot door de provincie. Dergelijke inkleding fleurt de omgeving op en draagt zo ook bij tot een goede verstandhouding met de bureu. (cf brochure "Een bloeiend erf - Een b(l)oeiende lijn tussen landschap en boerderij"). Als overgang tussen de bebouwing en het open landschap kan de aanleg van een groenzone ten westen van de loods en langs de oostelijke perceelsgrens, de landschappelijke integratie bijkomend ondersteunen. Ook een groenzone ten westen van de loods, zal het zicht op de loods vanaf de Hoevestraat temperen.

Op deze suggestie kan dan ook positief ingegaan worden met een groenaanplanting ten westen van de loods en langs de oostelijke perceelsgrens. Voorwaarde is dan wel er geen dicht zichtscherm tussen deze percelen en het landbouwbedrijf gerealiseerd wordt. Dit zou ingaan tegen een natuurlijke integratie in het open landschap. Een streekeigen inkadering met struiken en hoogstambomen, maar ook met een aantal doorzichten naar het achterliggende open landschap zal de verbondenheid van het beoogde gebouw met zijn leefomgeving en het landschap bevorderen.

g) De uitbreiding van de sleufsilo's is ondergeschikt aan de totale bedrijfsinrichting. De uitbreiding gebeurt evenwijdig aan de perceelsgrens, waardoor de bestaande afstand van de silo's tot de omliggende woning niet gewijzigd wordt. De bijkomende verharding betreft circulatieruimte tussen de silo's, de bestaande loods en de nieuwe stal. De ruimtelijke impact op de omgeving is beperkt.

h) De hoofdontsluiting van het bedrijf voor tractoren en vrachtwagens gebeurt vandaag langs de Borheidestraat. De geplande uitbreiding wijzigt hier niets aan. De uitbreiding zal uiteraard wel de verkeersintensiteit doen toenemen. De eerste deel van de Borheidestraat (waar de ontsluiting voorzien is) kent geen doorgaand verkeer. Het betreft een goed uitgeruste woonstraat met een voor het dorp courante breedte van $\pm 4.5\text{m}$. De af te leggen weg in de Borheidestraat, tussen de ontsluitingsweg en de Terlanestraat, bedraagt ca. 200m. De bestaande bedrijfsontsluiting is verkeerstechnisch voldoende uitgerust om het bijkomend verkeer als gevolg van de uitbreiding op te vangen.

i) In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kan opgemerkt worden dat de nieuwe stal (met afgesloten mestverwerking in de kelder en een natuurlijk ventilatiesysteem met uitgaande verluchting bovenaan de stal) ervoor zorgen dat de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau wordt teruggedrongen. Voor eventuele bijkomende voorwaarden wordt verwezen naar de milieuvergunning. Er kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. Functioneel is de bestemming inpasbaar gezien de planologische verenigbaarheid.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- het uitbreiden van een dubbel volwaardig gemengd landbouwbedrijf is in overeenstemming met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied en het woongebied met landelijk karakter;*
- de uitbreiding heeft betrekking op de verdere ontwikkeling van een historisch gegroeid volwaardig landbouwbedrijf in een landelijke kern;*
- de nieuwe stal sluit volledig aan op de bestaande bedrijfsgebouwen. De aansnijding in het open landschap blijft beperkt door de bundeling van de constructies;*
- de gewestplanbestemming kan gerealiseerd worden zonder het uitgestrekt open landschap fundamenteel aan te tasten;*
- de stal wordt maximaal geïntegreerd in het hellende terrein;*
- de uitbreiding van de sleufsilo's en verharding zijn ondergeschikt aan de totale bedrijfsinrichting.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt eigenaar te zijn van een perceel met woning dat grenst aan het perceel met het hoevegebouw waarvoor de bestreden beslissing werd afgeleverd. Zij voert aan dat zij zicht heeft op het actuele hoevecomplex en het achterliggende groengezicht en dat haar woning bereikbaar is via een ontsluitingsweg die ook door de bezoekers van het landbouwcomplex wordt gebruikt. Zij stelt dan ook dat zij zowel visuele als verkeerhinder zal ondervinden bij de uitbreiding van de inrichting.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij niet. Meer nog, zij verwijst naar het feit dat de Raad in zijn arrest van 21 mei 2013 het belang van de verzoekende partij reeds heeft aanvaard.

De tussenkomende partijen betwisten wel het belang van de verzoekende partij. Zij stellen dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder zal ondervinden van de bestreden beslissing. Immers grenst de woning van de verzoekende partij niet aan de percelen van de tussenkomende partijen en zal de nieuwe melkstal dichtbij de bestaande constructies van de tussenkomende partijen worden gebouwd, zodat het zicht van de verzoekende partij op het achterliggende perceel achter haar woning ongewijzigd blijft. Daarenboven brengt de op te richten constructie geen verhoogde mobiliteitsdruk met zich mee.

3.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat zij zich in haar verzoekschrift allerm minst heeft beperkt tot het louter nabuurschap. Zij stelt dat zij door de bouwwerkzaamheden zal geconfronteerd worden met visuele hinder, daar het groene waardevolle landschap zal worden ingenomen door deze werken. Het uitzicht van de verzoekende partij is immers zeer ruim en maakt het aannemelijk dat het bouwwerk een stoorzender zal zijn haar actuele uitzicht. Door de aard en de omvang van de nieuwe inrichtingen kan niet anders dan verwacht worden dat ook de capaciteit van de onderneming tot een verhoging van af- en aanrijden zal leiden. Meer vervoer met opleggers, vrachtwagens en bestelwagens langs smalle wegen heeft volgens de verzoekende partij ontegensprekelijk een negatieve invloed op de mobiliteitsdruk. Tot slot wijst zij er nog op dat haar belang door de verwerende partij niet wordt betwist en verwijst zij tevens naar het feit dat haar belang werd aanvaard in de procedure tegen de initiële vergunning.

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing een belanghebbende is die beroep kan instellen bij de Raad.

Artikel 11, tweede lid; 5° Procedurebesluit vereist dat het inleidend verzoekschrift een omschrijving moet bevatten van het belang van de verzoekende partij. Deze vormvereiste is, op grond van artikel 4.8.12 VCRO, gelezen in samenhang met artikel 13 Procedurebesluit, niet regulariseerbaar.

Uit deze bepalingen volgt dan ook dat de verzoekende partij het bestaan van hinder en nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken in haar inleidend verzoekschrift en de aard en omvang ervan concreet moet omschrijven. Bovendien moet zij aantonen dat er een causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij meent te ondervinden of zullen ondervinden. Het bestaan van die hinder of nadelen moet dus niet absoluut zeker zijn maar moet wel voldoende concreet aannemelijk gemaakt worden.

In tegenstelling tot wat de tussenkommende partijen opwerpen in hun exceptie, zet de verzoekende partij in haar verzoekschrift haar belang wel degelijk en voldoende concreet uiteen. Zo stelt zij onder meer dat zij vreest visuele hinder en verkeershinder te ondervinden door de uitbreiding van de inrichting. Om deze hinder te staven voegt zij eveneens enkele foto's toe waaruit het huidige landschap en de verkeerssituatie op dit moment blijkt.

Deze informatie is voldoende om de verzoekende partij het vereiste belang te verschaffen in huidige procedure. De exceptie van de tussenkommende partijen wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In deze middelen roept de verzoekende partij de schending in van de motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel en dit met betrekking tot het achterliggende landschap en de ruimtelijke draagkracht.

De verzoekende partij stelt inzake het eerste middel dat de voorziene uitbreiding het achterliggende landelijke uitzicht in grote mate zal verstoren. De verzoekende partij wijst op het feit dat de melkveestal die zal worden gebouwd 41m breed is en 42,30m diep. Daarnaast heeft de stal ook een hoogte van 10,30m ten opzichte van de nulpas, waarbij de nulpas zich op bepaalde plaatsen tot 3m boven het natuurlijke maaiveld bevindt. Het voorzien van beplanting zal niet kunnen voorkomen dat het uitzicht in belangrijke mate zal worden weggenomen of beperkt. Ook zal de inval van het zonlicht op diverse plaatsen weggenomen dan wel beperkt worden.

Voorts stelt de verzoekende partij nog dat ook de bijhorende betonverharding een impact heeft op het achterliggende landschap. Immers behelst dit op heden een omvangrijke grasweide, dewelke zal verdwijnen met de aanleg van de betonlaag. Zij stelt dat de noodzakelijke betonverharding samen met het hoevecomplex *“een op zich zelf staand geheel is dat zich als een eiland aan het achterliggende landschap opdringt en hier niet visueel mee te verzoenen is”*.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij in haar nieuwe beslissing onvoldoende de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied heeft betrokken bij haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, zodat zij wezenlijk is tekort geschoten in haar motiveringsverplichting. Zo is met betrekking tot de betonverharding geen enkele analyse gebeurd in het kader van de verenigbaarheid met het behoud van de schoonheidswaarde en heeft de verwerende partij in haar beoordeling van de melkveestal en de sleufsilo's *in se* identiek dezelfde motivering overgenomen als de initiële beslissing die werd vernietigd met het arrest van de Raad van 21 mei 2013.

Met betrekking tot het derde middel stelt de verzoekende partij nog dat de verwerende partij geen concrete toetsing heeft gemaakt met betrekking tot de ruimtelijke draagkracht en daarenboven de fout heeft gemaakt om de ruimtelijke draagkracht te koppelen aan de inplantingsplaats, terwijl de omgevingselementen in overweging hadden moeten genomen worden.

2.

De verwerende partij stelt vooreerst dat de verzoekende partij slechts kritiek uitbrengt op de bestreden beslissing en lijkt aan te sturen op een opportuniteitsbeoordeling van de Raad. Verder wijst zij op de devolutieve werking van het administratief beroep en het feit dat zij beslist met volheid van bevoegdheid. Vervolgens stelt zij dat zij wel degelijk rekening heeft gehouden met het arrest van de Raad en citeert vervolgens haar bestreden beslissing. Zij besluit dat de aspecten van mobiliteit en de esthetische toets als verscherpt criterium van de goede ruimtelijke ordening zorgvuldig werden onderzocht en gemotiveerd en er rekening werd gehouden met de bezorgdheid van de omwonenden zoals geuit in de bezwaarschriften.

3.

De tussenkomende partijen stellen met betrekking tot het eerste middel dat de verzoekende partij geen belang heeft. Zij zou immers op geen enkele wijze aantonen hoe en waar zij een verlies aan zonlicht of uitzicht zou lijden. De gebouwen worden immers op een voldoende afstand van de percelen van de verzoekende partij opgericht, zodat zij geen uitzicht noch zonlicht kan verliezen door de vergunde werken. Voorts stellen de tussenkomende partijen nog dat de verwerende partij haar motivering wel degelijk heeft uitgebreid, zo wordt een ruime motivering toegevoegd waarom het landschap niet in het gedrang komt en wordt ook meer uitleg gegeven over de afstand tussen de vergunde nieuwe gebouwen en de woningen. De tussenkomende partijen stellen dat de onderdelen van de motivering op basis waarvan de initiële beslissing door deze Raad werd vernietigd waar nodig door de verwerende partij zijn aangevuld. Volgens de tussenkomende partijen mocht de verwerende partij de argumenten die in de voorgaande procedure niet werden aangewezen als reden tot nietigverklaring dan ook terug opnemen in haar beslissing.

Met betrekking tot het derde middel stellen de tussenkomende partijen nog dat de verwerende partij meer dan afdoende en correct heeft gemotiveerd wat de ruimtelijke draagkracht en de inplanting in de omgeving betreft.

4.

De verzoekende partij herbevestigt in haar wederantwoordnota haar eerdere betoog.

Beoordeling door de Raad

1.

In deze middelen, die nauw samenhangen, houdt de verzoekende partij in essentie voor dat de verwerende partij op onvoldoende wijze zowel de vrijwaring van de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied als de ruimtelijke draagkracht van de melkveestal, en de bijhorende betonverharding, op de omgeving heeft beoordeeld.

De verzoekende partij citeert hiervoor gedeeltelijk de bestreden beslissing.

De Raad heeft de eerstgenomen beslissing van de verwerende partij vernietigd omdat zij “*een niet afdoende motivering geeft voor de overeenstemming van het aangevraagde met de eisen ter vrijwaring van het landschap*”.

Uit het volgende citaat blijkt echter dat de verwerende partij, in navolging van het vernietigingsarrest van 21 mei 2013 (nr. A/2013/0249) wel degelijk haar motivering met betrekking tot de aangehaalde aspecten grondig heeft uitgebreid:

“ ...

d) Bij de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf, dat planologische verenigbaar is met de plaats, en functioneel inpasbaar is, dient uitgegaan te worden van de bundeling van de gebouwen, een streven naar compactheid en de nodige maatregelen tot integratie. Steeds dient afgewogen of de inplantingsplaats te verantwoorden is en/of de impact op de omliggende landschappelijke structuren aanvaardbaar is. De inplanting van nieuwe grote landbouwgebouwen leidt op geen enkele plaats tot een verfraaiing van het landschap, maar behoort tot de noodzakelijke inrichting van het landbouwgebied. Steeds dient gezocht naar een compromis waarbij de landschappelijke kwaliteiten van de plaats toch maximaal gevrijwaard blijven.

In een landelijk kern zoals Ottenburg, dient de uitbreiding van een historisch gegroeid landbouwbedrijf alle noodzakelijke ontwikkelingskansen te krijgen. Ontwikkelingen en uitbreidingen die aansluiten bij bestaande bebouwing dienen bij voorbaat benut te worden, opdat nieuwe aansnijdingen van het open landschap beperkt blijven. De nieuwe stal sluit volledig aan op de bestaande bedrijfsgebouwen. De voorziene afstand tussen de loodsen is noodzakelijk als circulatieruimte en biedt de mogelijkheid om beperkte hoogteverschillen te overbruggen. Het geheel van de bedrijfsgebouwen zal ook na de uitbreiding een compacte opstelling behouden.

De stal, die ontworpen is in functie van een moderne bedrijfsvoering (met afgesloten mestverwerking in de kelder en een natuurlijk ventilatiesysteem met uitgaande verluchting bovenaan de stal, staat op voldoende afstand van de woningen langs de Hoevestraat en Borheidestraat. Het zicht op het achterliggende open gebied wordt beperkt, maar het wordt niet volledig ontnomen. Ter hoogte van de inplanting van de nieuwe loods bedraagt de bestaande afstand tussen de woningen langs de Borheidestraat en de Hoevestraat ca. 200m. Gezien de woningen op gelijke hoogte staan, wordt het zicht vanaf de woningen in

de richting van de te bouwen loods, vooral gekenmerkt door andere woningen, die uitlopers vormen op de kernbebouwing van Ottenburg. Het zicht op het glooiende open landschap bevindt zich hoofdzakelijk in noordelijke richting (gezien vanaf de Borheidestraat). De inplanting van de nieuwe loods zal dit zicht slechts beperkt beïnvloeden. Net door de bundeling van de constructies kan de gewestplanbestemming gerealiseerd worden zonder het uitgestrekt open landschap fundamenteel aan te tasten.

Ook het zicht vanuit de omgeving op de nieuwe stal mag niet aanzien worden als een totaal vreemde constructie in de omgeving, gezien de stal deel uitmaakt van een groter geheel van residentiële en bedrijfsgebouwen. Bovendien sluitende schaal en de gebruikte architectuur aan op de recente bebouwing op het perceel.

(...)

f) in het aanvraagformulier geeft de aanvrager aan dat in onderling overleg met de vergunningverlenende overheid kan worden voorzien in een volwaardige en streekeigen erfbeplanting waarbij het niet zozeer de bedoeling is om de stal op termijn aan het oog te onttrekken, doch deze in een groene omgeving in te kaderen waarbij de beplanting functioneel wordt afgestemd op de inrichting en het gebruik van het bedrijfsgebouw.

Erfbeplanting en landschappelijke inkleding van landbouwbedrijven wordt sinds vele jaren gepromoot door de provincie. Dergelijke inkleding fleurt de omgeving op en draagt zo ook bij tot een goede verstandhouding met de burens. (cf brochure "Een bloeiend erf - Een b(l)oeiende lijn tussen landschap en boerderij"). Als overgang tussen de bebouwing en het open landschap kan de aanleg van een groenzone ten westen van de loods en langs de oostelijke perceelsgrens, de landschappelijke integratie bijkomend ondersteunen. Ook een groenzone ten westen van de loods, zal het zicht op de loods vanaf de Hoevestraat temperen.

Op deze suggestie kan dan ook positief ingegaan worden met een groenaanplanting ten westen van de loods en langs de oostelijke perceelsgrens. Voorwaarde is dan wel er geen dicht zichtscherm tussen deze percelen en het landbouwbedrijf gerealiseerd wordt. Dit zou ingaan tegen een natuurlijke integratie in het open landschap. Een streekeigen inkadering met struiken en hoogstambomen, maar ook met een aantal doorzichten naar het achterliggende open landschap zal de verbondenheid van het beoogde gebouw met zijn leefomgeving en het landschap bevorderen.

g) De uitbreiding van de sleufsilo's is ondergeschikt aan de totale bedrijfsinrichting. De uitbreiding gebeurt evenwijdig aan de perceelsgrens, waardoor de bestaande afstand van de silo's tot de omliggende woning niet gewijzigd wordt. De bijkomende verharding betreft circulatieruimte tussen de silo's, de bestaande loods en de nieuwe stal. De ruimtelijke impact op de omgeving is beperkt.

...

De verzoekende partij toont niet aan dat er terzake een gebrek is aan formele motivering. Zij laat daarentegen wel blijken het niet eens te zijn met deze motivering, maar de verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij onredelijk is geweest in haar beoordeling. Gelet op de marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad volstaat het echter niet dat een verzoekende partij een betoog voert waaruit blijkt dat zij gekant is tegen het te vergunnen project. De Raad kan zich niet in de plaats stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan en de beoordeling van de feiten en de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, en meer specifiek de beoordeling omtrent de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en de ruimtelijke draagkracht van het aangevraagde overdoen.

Het is aan de verzoekende partij die voormelde aspecten betwist om aan te tonen dat het verlenend bestuursorgaan hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijke wijze tot de conclusie kwam dat het aangevraagde project verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. Een verzoekende partij kan zich derhalve niet beperken tot vage kritiek en beweringen of tot het formuleren van een tegengesteld standpunt, maar moet integendeel op gefundeerde wijze aantonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan de overeenstemming van het aangevraagde project met een goede ruimtelijke ordening niet heeft beoordeeld conform de ingeroepen schendingen, hetzij deze beoordeling foutief of op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgevoerd.

2.

Uit de gegeven motivering kan afgeleid worden dat de verwerende partij in haar beoordeling tot de conclusie komt dat de oprichting van de melkveestall gebundeld zal gebeuren met de bestaande bedrijfsgebouwen, waardoor de gewestplanbestemming gerealiseerd wordt zonder het uitgestrekt open landschap fundamenteel aan te tasten. Zij betreft hierbij de afstand tussen de bedrijfsgebouwen en de afstand tot de woningen, waaronder deze van de verzoekende partij. Verder overweegt zij dat de aan te leggen groenbeplanting als een overgang moet aanzien worden tussen de bebouwing en het open landschap, waarbij de doorzichten naar het achterliggende landschap de verbondenheid tussen het beoogde gebouw en diens leefomgeving en landschap bevorderen. Zij geeft aan dat het zicht vanaf de woningen in de Borheidestraat en de Hoevestraat door de nieuwe loods slechts beperkt zal beïnvloed worden. De foto's in het dossier bevestigen deze stelling aangezien ook het zicht vanuit de woning van de verzoekende partij op het glooiende landschap zich voornamelijk richt in noordelijke richting terwijl uit de plannen blijkt dat de loods geïntegreerd wordt in het bestaande reliëf. De bestreden beslissing wijdt daar ook een overweging aan.

Met de overweging dat het aangevraagde een uitbreiding is van een historisch gegroeid bedrijf en dat ontwikkelingen en uitbreidingen bij bestaande bebouwing bij voorbaat moeten benut worden en er moet gezocht worden naar *“bundeling van de gebouwen, een streven naar compactheid en de nodige maatregelen tot integratie”* zodat nieuwe aansnijdingen van het open landschap beperkt blijven, geeft de verwerende partij opnieuw een verdere uitleg voor het motief dat *“de nieuwe stal niet mag aangezien worden als een totaal vreemde constructie in de omgeving, gezien de stal deel uitmaakt van een groter geheel van residentiële bedrijfsgebouwen.”*

Dit laatste motief, dat in de eerst genomen beslissing op zich stond en door de Raad als niet afdoende werd beschouwd voor de ‘esthetische toets’ wordt dus nu verduidelijkt en aangevuld met overwegingen die de schoonheidswaarde van het landschap betreffen. Ook met betrekking tot de groenaanplanting heeft de verwerende partij een verduidelijking gegeven waarbij enerzijds gewezen wordt op het feit dat reeds in het aanvraagformulier sprake is van groenaanplanting in onderling overleg met de vergunningverlenende overheid en anderzijds gesteld wordt dat *“het niet zozeer de bedoeling is om de stal op termijn aan het oog te onttrekken, doch deze in een groene omgeving in te kaderen waar bij de beplanting functioneel wordt afgestemd op de inrichting en het gebruik van het bedrijfsgebouw”*.

De kritiek die de verzoekende partij op deze motivering uit, reikt echter niet verder dan loutere opportunistiekritiek, hetgeen onvoldoende is om te besluiten tot de gegrondheid van het middel. Evenmin slaagt zij er in om met concrete en overtuigende gegevens aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de verwerende partij inzake de compactheid van aansluiting met de bestaande gebouwen en de beperkte insnijding van het open landschap niet correct zouden zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze daaruit trekt kennelijk onredelijk zijn. Zij toont dan ook niet aan dat

de verwerende partij met de uitgebreidere motivering inzake de inpasbaarheid in het landschap en de ruimtelijke draagkracht hierbij enige onzorgvuldigheid aan de dag zou hebben gelegd.

3.

In zoverre de verzoekende partij in haar middelen stelt dat de verwerende partij met betrekking tot de betonverharding en de uitbreiding van de sleufsilos dezelfde overwegingen en motieven hanteert als in de initiële beslissing van 18 maart 2010, dient gewezen te worden op het feit dat de Raad in zijn arrest deze beslissing heeft vernietigd op grond van een gebrekkige motivering aangaande de inplanting van de melkveestal en de vrijwaring van de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en het feit dat de verwerende partij geen eigen oordeel heeft gevormd over de ingediende bezwaren ten tijde van het openbaar onderzoek. Gelet hierop kan aan de verwerende partij niet verweten worden dat zij haar motivering met betrekking tot de sleufsilos en de betonverharding woordelijk overneemt, daar deze motivering niet tot de vernietiging van de initiële beslissing heeft geleid. Daarenboven toont de verzoekende partij niet aan dat de verwerende partij onredelijk is geweest in haar motivering met betrekking tot de betonverharding en de sleufsilos, maar stuurt in deze eveneens enkel aan op een opportuniteitsoordeel. Zij toont ook niet aan dat de verwerende partij hierbij enige onzorgvuldigheid aan de dag zou hebben gelegd.

De conclusie is dat uit hetgeen de verzoekende partij in het eerste en derde middel aanvoert niet blijkt dat de verwerende partij de aangevoerde rechtsbeginselen zou hebben geschonden.

Het eerste en derde middel zijn ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel met betrekking tot de mobiliteitsimpact.

De verzoekende partij is van mening dat de uitbreiding van het bedrijf voor een toename zal zorgen van het verkeer, hetgeen een onaanvaardbare impact op de mobiliteit zal hebben. Vervolgens licht de verzoekende partij de drie ontsluitingswegen toe waarvan de tussenkomende partijen gebruik kunnen maken. Zij komt tot het besluit dat geen enkele ontsluitingsweg voldoet. Zij meent dat de Hoevestraat een te beperkte breedte heeft voor vrachtwagens en tractoren en dat ook de Borheidestraat te smal is en zelfs zonder enige uitwijkmogelijkheden (woningen tot tegen de straat).

Met betrekking tot de ontsluiting via de Terlanestraat stelt zij nog dat het vervoer op dit moment gebruik maakt van een voetweg om zo via de Borheidestraat op de site te komen. Deze weg is volgens de verzoekende partij echter niet geschikt wegens een te nemen bocht en een paaltje dat daar door de stadsdiensten werd geplaatst.

De verzoekende partij wijst er op dat de Raad in het vernietigingsarrest van 21 mei 2013 had vastgesteld dat de mobiliteitsimpact van het project niet werd geëvalueerd en er zodoende hieromtrent geen motivering in de beslissing was opgenomen.

Zij houdt voor dat de verwerende partij in haar nieuwe beslissing zich met betrekking tot de mobiliteitsimpact heeft beperkt tot een loutere mathematische benadering om te besluiten dat de ontsluiting voldoet aan de vereisten, zonder evenwel de concrete plaatsgesteldheid in overweging te nemen.

2.

De verwerende partij voegt, volgend op haar uiteenzetting met betrekking tot het eerste en derde middel, met betrekking tot de mobiliteitsimpact nog toe dat zij, samen met de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, tot het besluit is gekomen dat, hoewel de uitbreiding voor een toename zal zorgen van de verkeersintensiteit, de bestaande bedrijfsontsluiting verkeerstechnisch voldoende is uitgerust om het bijkomend verkeer op te vangen. Zij bevestigt dat de hoofdontsluiting van het bedrijf voor tractoren en vrachtwagens vandaag gebeurt langs de Borheidestraat en dat de geplande uitbreiding daar niets aan wijzigt.

3.

De tussenkomenende partijen stellen dat de verzoekende partij in dit middel verschillende zaken poneert, die soms manifest fout zijn en daarenboven niet bewijst. Wat betreft de uitwegen langs de Hoevestraat en de Borheidestraat stellen de tussenkomenende partijen dat deze wel degelijk gebruikt worden door vrachtwagens en tractoren en brengt daarover foto's bij. Met betrekking tot de ontsluiting langs de Terlaenenstraat stellen de tussenkomenende partijen dat niet wordt aangetoond over welke voetweg het zou gaan, noch wordt een uittreksel uit de Atlas bijgebracht. Datgene wat door de verzoekende partij als voetweg wordt bestempeld is echter een onderdeel van de Borheidestraat. Zij stellen dat de verwerende partij wel degelijk een beoordeling heeft gemaakt van het mobiliteitsaspect en verwijzen daarnaar.

4.

De verzoekende partij herbevestigt in haar wederantwoordnota haar eerdere betoog.

Beoordeling door de Raad

1.

Met het vernietigingsarrest van 21 mei 2013 (nr. A/2013/0249) heeft de Raad de bestreden beslissing vernietigd onder meer op grond van volgend motief:

“ ...

Zoals hierboven reeds gesteld diende de verwerende partij, op grond van artikel 5.3.1, §2 VCRO, opnieuw de aspecten van mobiliteit en de goede ruimtelijke ordening te onderzoeken.

Zij kan zich niet beperken met het stellen akkoord te gaan 'met de puntsgewijze weerlegging van de ingediende bezwaren'.

De Raad stelt immers vast dat in de bestreden beslissing deze weerlegging niet werd opgenomen en de verzoekende partij kent deze weerlegging ook niet aangezien deze niet aan haar werd ter kennis gebracht.

...”

In dit middel voert de verzoekende partij in essentie aan dat de Raad met het vernietigingsarrest een gebrek aan motivering/evaluatie heeft vastgesteld met betrekking tot het mobiliteitsaspect terwijl de verwerende partij in haar herstelbeslissing dit aspect opnieuw niet afdoende heeft beoordeeld, minstens de concrete plaatsgesteldheid niet in overweging heeft genomen.

2.

Met het vernietigingsarrest van 21 mei 2013 heeft de Raad echter enkel gesteld dat onder meer het mobiliteitsaspect niet kon gemotiveerd worden door loutere verwijzing naar de weerlegging door het college van burgemeester en schepenen van de ingediende bezwaren, terwijl vastgesteld werd dat deze weerlegging niet werd opgenomen in de bestreden beslissing en de verzoekende partij daar ook op geen andere wijze kennis van heeft gekregen. De gegeven motivering (motivering door verwijzing) werd door de Raad niet correct bevonden. Dit is iets

anders dan het uitgangspunt van de verzoekende partij dat er helemaal geen motivering of evaluatie van de verkeersproblematiek zou geweest zijn.

3.

In de herstelbeslissing komt de verwerende partij tegemoet aan het door de Raad vastgestelde vernietigingsmotief: zij neemt de bezwaren en de behandeling ervan door het college van burgemeester en schepenen integraal in haar beslissing op en wijdt volgende beoordeling aan de verkeers- en ontsluitingsproblematiek:

“De hoofdontsluiting van het bedrijf voor tractoren en vrachtwagens gebeurt vandaag langs de Borheidestraat. De geplande uitbreiding wijzigt hier niets aan. De uitbreiding zal uiteraard wel de verkeersintensiteit doen toenemen. De eerste deel van de Borheidestraat (waar de ontsluiting voorzien is) kent geen doorgaand verkeer. Het betreft een goed uitgeruste woonstraat met een voor het dorp courante breedte van $\pm 4.5m$. De af te leggen weg in de Borheidestraat, tussen de ontsluitingsweg en de Terlanestraat, bedraagt ca. 200m. De bestaande bedrijfsontsluiting is verkeerstechnisch voldoende uitgerust om het bijkomend verkeer als gevolg van de uitbreiding op te vangen.”

4.

De stelling van de verzoekende partij dat de verwerende partij de mobiliteitsimpact niet afdoende zou onderzocht hebben, dient als ongegrond te worden verworpen.

De verzoekende partij hekelt vooreerst het feit dat de verwerende partij de alternatieve ontsluitingswegen niet afdoende heeft onderzocht. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij naar aanleiding van het arrest van de Raad een schrijven heeft gericht aan de verwerende partij, waarbij zij de alternatieve ontsluitingsroutes bespreekt. Hierbij dient echter benadrukt te worden dat de verwerende partij er geenszins toe verplicht is alternatieve ontsluitingsroutes te onderzoeken of voor te stellen zodat in deze geen motiveringsgebrek voorligt.

De verwerende partij mocht terecht de ontsluiting bekijken vanuit de bestaande ontsluitingsroute aangezien dit ook zo op het inplantingsplan werd voorgesteld. In het arrest van 21 mei 2013 werd trouwens het middelonderdeel dat handelde over de niet-feitelijke toegankelijkheid vanaf de Borheidestraat als ongegrond verworpen.

Verder stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij in de bestreden beslissing slechts uitgaat van een mathematische berekening en hiermee de plaatselijke gesteldheid negeert. Evenwel dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij geen onderscheid maakt tussen de bestaande mobiliteitsdruk en de eventuele toename van deze mobiliteitsdruk met de oprichting van de melkveestal. De verzoekende partij voegt in haar stukkenbundel foto's bij, die eveneens in de administratieve beroepsprocedure werden bijgebracht, waarbij zij de bestaande toestand aangeeft inzake wegenis en verder de nadruk legt op het feit dat de uitweg die op heden genomen wordt langs de voetweg/woonerf/verbindingsweg naar de Borheidestraat niet geschikt is. De enkele verwijzing naar de plaatselijke gesteldheid van deze weg, die op dit moment reeds gebruikt wordt voor de ontsluitingsroute van tussenkomende partijen, is onvoldoende om te besluiten dat de verwerende partij in haar beoordeling onredelijk is geweest. Te meer daar uit de bestreden beslissing en de stukken uit het administratief dossier wel degelijk blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de bestaande wegstructuur. Bij de bespreking van de mobiliteitsimpact spreekt zij immers over het feit dat het *“eerste deel van de Borheidestraat (...) een goed uitgeruste woonstraat [betreft] met een voor het dorp courante breedte van $\pm 4,5m$ ”* en *“de af te leggen weg in de Borheidestraat, tussen de ontsluitingsweg en de Terlanestraat, bedraagt ca. 200m”* om vervolgens te besluiten dat *“de bestaande*

bedrijfsontsluiting verkeerstechnisch voldoende [is] uitgerust om het bijkomend verkeer als gevolg van de uitbreiding op te vangen". De kritiek die de verzoekende partij op deze motivering uit, lijkt dan ook niet verder te reiken dan loutere opportuniteitskritiek, hetgeen onvoldoende is om te besluiten tot de gegrondheid van het middel. Ook de kritiek van de verzoekende partij inzake de aanwezige bocht en de aanwezige paaltjes langsheen de straat overstijgt de opportuniteitswaarde niet, te meer daar uit de behandeling van de zaak ter zitting gebleken is dat de feitelijke situatie van de paaltjes inmiddels reeds werd gewijzigd.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Luc DEPOTTER en de heer Wim DEPOTTER is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS